

Imam Mudžteba, a.s., u okrilju svog djeda i oca

<"xml encoding="UTF-8?">

Imam Mudžteba, a.s., u okrilju svog djeda i oca

.U vrijeme Allahovog Poslanika, s.a.v.a

Imam Hasan, a.s., se rodio u doba života svog plemenitog djeda, Božijeg Poslanika, s.a.v.a., i proveo sedam godina i šest mjeseci svog časnog života pod njegovim okriljem. Te godine, iako to nije dug period, bile su dovoljne da od njega učine umanjenu sliku ličnosti Allahovog Poslanika, čak do te mjere da postane dostojan velikog ordena kojim ga je odlikovao njegov djed kada je rekao: „Sličan si meni po izgledu i naravi.“ (1)

Božiji Poslanik je bio taj koji je nosio odgovornost upućivanja i brige o ummetu, odgovornost dostavljanja poslanice, njenog primjenjivanja i osiguravanja njene budućnosti; on je preko Objave bio obaviješten o važnoj vodećoj ulozi koja je čekala ovo novorođeno dijete i zadužen da ga pripremi za tu ulogu, i to izgradnjom njegove ličnosti izuzetnom građom koja odgovara ogromnim zadacima i koja će ga osposobiti da bude dobro upoznat sa zadacima na polju upućivanja ummeta i njegovog vođstva. Riječi Poslanika, s.a.v.a., imamu Hasanu: „Sličan si meni u izgledu i u naravi“ smatraju se ordenom dostojnosti i zasluge za taj božanski položaj, a to je naslijeđe poslanice i namjesništva Poslanika nakon hilafeta Poslanikovog nasljednika, Alija ibn ebi Taliba. Jedan od zadataka Božijeg Poslanika bio je ostvarenje odgovarajućeg okruženja kod ummeta, da se ne predaje pred pokušajima otimanja njihovih zakonskih prava u očuvanju božanskog vođstva i da ne podliježe raznim obmanivanjima i nakaženjima s ciljem uništenja stubova na kojima su zasnivane njegova ideološka i politička viđenja kako ih je islam pokušao udubiti i učvrstiti u svijesti ummeta. Odatle nam postaje jasan cilj na koji je mislio Poslanik, s.a.v.a., kroz neprestana ukazivanja na ulogu koja je čekala imama Hasana i njegovog :brata, na primjer kada je govorio

إِنَّهُمَا إِمَامَانِ قَامَا أَوْ قَعَدَا

Njih dvojica su imami bilo da stoje ili sjede“ (2) ili,

أَنْتُمَا الْإِمَامَانِ وَالْأَمْكُمَا الشَّفَاعَةُ

Vas dvojica ste imami, a vaša majka ima pravo zagovorništva.” (3) ili njegove riječi imamu,

:Husejnu

أَنْتَ سَيِّدٌ، ابْنُ سَيِّدٍ، أَخُو سَيِّدٍ، وَأَنْتَ إِمَامٌ، ابْنُ إِمَامٍ، أَخُو إِمَامٍ، وَأَنْتَ حُجَّةٌ، ابْنُ حُجَّةٍ، أَخُو حُجَّةٍ، أَبُو حُجَجٍ تِسْعَةٍ، تَأْسِعُهُمْ قَائِمُهُمُ الْمَهْدِيُّ.

Ti si poglavar, sin poglavara, brat poglavara i ti si imam (predvodnik), sin imama, brat imama, i, ti si Božiji dokaz na zemlji, sin Božijeg dokaza, brat Božijeg dokaza, i ti si otac devet Božijih dokaza na zemlji, deveti je njihov Kaim (koji ustaje za uspostavljanje pravde).“ (4) ili njegove riječi o imamu Hasanu

وَهُوَ سَيِّدُ شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ وَحُجَّةُ اللَّهِ عَلَى الْأُمَّةِ أَمْرُهُ أَمْرِي وَقَوْلُهُ قَوْلِي مَنْ تَبِعَهُ فَإِنَّهُ مِنِّي وَ مَنْ عَصَاهُ فَلَيْسَ مِنِّي...

On je poglavar mladića Dženneta, Božiji dokaz u ummetu, njegova stvar je moja stvar, njegove, riječi su moje riječi, ko njega slijedi od mene je i ko je neposlušan prema njemu nije od mene...” (5)

Primjećujemo njegovu težnju za povezivanjem njihovih stvari sa sobom, kada kaže: „*Ja sam u miru s kim ste vi u miru i u ratu sam protiv onog protiv koga ste vi.*“ (6)

Preneseno je od Enesa da je rekao: „Ušao je Hasan kod Božijeg Poslanika, s.a.v.a., pa sam ga htio udaljiti od njega, ali je Poslanik, s.a.v.a., rekao

وَيَحْكُ يَا أُنْسُ دَعِ ابْنِي وَ ثَمَرَةَ فُؤَادِي، فَإِنَّهُ مَنْ آذَى هَذَا فَقَدْ آذَانِي، وَ مَنْ آذَانِي فَقَدْ آذَى اللَّهَ

Teško tebi, Enese, ostavi mi sina i plod srca moga, jer doista, ko njega uznemiri, mene je, uznemirio, a ko mene uznemiri, Allaha je uznemirio.” (7)

Poslanik, s.a.v.a., je imao običaj ljubiti Hasana u usne, a Husejna u vrat, kao da je želio potaknuti važno pitanje vezano za uzrok njihove pogibije, izraziti svoju suosjećajnost s njima i podržati ih u njihovim stavovima i pitanjima.

Zaista je imam Hasan bio najdraža osoba Poslaniku. (8) Čak je njegova ljubav prema njemu i njegovom bratu stizala do te mjere da je prekidao svoj govor u džamiji i silazio s minbera da ih stavi u svoje krilo. Svi znaju da Božiji Poslanik, s.a.v.a., u svojim stavovima nije govorio iz svog hira, žudnji i emocija, već je želio ukazati ummetu na veličinu ova dva imama i njihov visoki položaj. Upravo ovo što je spomenuto razotkriva tajnu u mnoštvu predaja koje su prenesene :od njega o Hasanu i Husejnu, poput njegovih riječi u vezi s imamom Hasanom

اللَّهُمَّ إِنَّ هَذَا ابْنِي وَ أَنَا أَحَبُّهُ فَأَحِبَّهُ وَ أَحَبُّ مِنْ يُحِبُّهُ

:Bože, doista je ovo moj sin i ja ga volim pa ga voli i Ti i voli onoga koji njega voli.“ (9) i ovih,,

أَحَبُّ أَهْلِ بَيْتِي إِلَيَّ الْحَسَنُ وَالْحُسَيْنُ

(Iz moje porodice najdraži su mi Hasan i Husejn...“ (10,,

-
- Hajatu-l-imami-l-Hasan, sv. 1, str. 67, Siretu-l-eimeti-l-isnej ašer (El Hasani), sv. 1, str. .1 513; Sulhu-l-imami-l-Hasan (Fadlallah), str. 15, preuzeto iz Ihjau-l-ulum (Gazali); o njegovoj sličnosti njegovom djedu vidi: Tarihu-l-Jakubi, sv. 2, str. 226, Biharu-l-envar, str. 10; E'janu-š-šī'e, 4. tom; to navodi i veliki istraživač Ahmedi prenoseći iz Kešfu-l-gumme, str. 154; El-Fusulu-l-Muhimme; El-Isabe, sv. 1, str. 328; Kifajetu-t-Talib, str. 267; Tehzibu Tarihi Ibn Asakir, sv. 4, str. 202; Jenabiu-l-mevedde, str. 137; Tarihu-l-hulefa, str. 126-127; Et-Tenbih ve-l-ešraf, str. 261;
2. Vidi Ehlu-l-bejt (Tevfik ebu 'Elem), str. 307; El-Iršad, str. 220; Kešfu-l-gumme, sv. 2, str. 159; 'Ilelu-š-šeraī', sv. 1, str. 211; El-Menakib (Ibn Šehr Ašub=, sv. 3, str. 367, i nazvao je poznatom predajom.
3. Isbatu-l-hudat, sv. 5, str. 52; El-lthaf bi hubbi-l-ešraf, str. 129.
4. Jenabi'u-l-mevedde, str. 168; Isbatu-l-hudat, sv. 5, str. 129.
5. Feraidu-s-semtejn, sv. 2, str. 35; Amali (Es-Seduk), str. 101. O dokazima za imamet imama Hasana, vidi: Jenabi'u-l-mevedde, str. 441, 442, 443 i 487, preuzeto iz El-Menakib; Feraidu-s-semtejn, sv. 2, str. 140, 134, 153, 259, i na marginama se prenosi iz sljedećih izvora: Gajetu-l-meram, str. 39, Kifajetu-l-eser, str. 289, 'Ujunu ahbari-r-Rida, str. 32, Biharu-l-envar, sv. 3, str. 303, sv. 36, str. 283 i sv. 43, str. 248.
6. Vidi: Sunenu-t-Tirmizi, sv. 5, str. 699; Sunenu Ibn Madže, sv. 1, str. 52; Jenabi'u-l-mevedde, str. 165, 230, 261 i 370, preuzeto iz Džami'u-l-usul i drugi.
7. Ehlu-l-bejt – Tevfik ebu 'Elem, str. 274, i vidi Sunenu Ibn Madže, sv. 1, str. 51.
8. Nesebu Kurejš (Mus'eb ez-Zubejri), str. 23-25.
9. Tehzibu-Tarihi Ibn Asakir, sv. 4, str. 205, 206 i 207; El-Gadir, sv. 7, str. 124.
10. Vidi mnoge od ovih predaja u prethodna dva izvora i Siretuna i Sunnetuna, str. 11-15; Fadailu-l-hamse mine-sihahi-s-sitte, Feraidu-s-semtejn; Terdžumetu Hasan i Terdžumetu .Husejn min Tarih ibn Asakir; El-Fusulu-l-Muhuimme; Ensabu-l-enšaf, Nuru-l-absar